

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9Csp/46/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123204408
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123204408.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: A. A., nar. B. XX, XXX XX C., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, IČO: 31 954 448, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený: AK Gabriela Goliášová s.r.o., IČO: 47 234 679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, o primerané finančné zadostučinenie 633,85 Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 300 € a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenie 1. inštancie o výške týchto trov.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou súdu dňa 03.05.2023 sa žalobca domáhal na žalovanom zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 633,85 €.

1.1. Žalobca v žalobe uviedol:

„V konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 30Up/1380/2022 som bol úspešný ako žalovaný v postavení spotrebiteľa.

Terajší žalovaný (vtedajší žalobca) si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplataenie sumy 633,85 eura (620,18 eura istina + 13,67 eura zmluvný úrok) vrátane úroku z omeškania, z Úverovej zmluvy č. 4611096636 zo dňa 10.11.2016.

Okresný súd Banská Bystrica návrhu žalovaného vyhovel a vydal platobný rozkaz sp. zn. 30Up/1380/2022 zo dňa 20.10.2022. Po podaní vecne odôvodneného odporu, upomínací súd upovedomením zo dňa 15.12.2022 konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný nepodal návrh na pokračovanie v konaní.“

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril nasledujúco:

„Žalobca svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie odôvodňuje tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica bol ako žalovaný v konaní úspešný, keď súd konanie vedené pod sp.zn. 30Up/1380/2022 zastavil. Na základe uvedeného požaduje žalobca primerané finančné zadostučinenie vo výške XXX,XX D.. Žalovaný so žalobou nesúhlasí, popiera a rozporuje návrh žalobcu v celom rozsahu, nakoľko ho považuje za nedôvodný, relevantnými dôkazmi nepodložený a to z nasledujúcich dôvodov:

Základným predpokladom na úspešné uplatnenie práva na primerané finančné zadostučinenie je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojím konaním porušil súčasne - kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Žalobca v podanej žalobe

však nepreukázal, ktoré konkrétne ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa a ktoré konkrétne ustanovenia osobitného právneho predpisu žalovaný svojím konaním porušil.

Ďalším atribútom, ktorý musí súd zohľadniť pri priznaní finančného zadostučinenia je, že takéto zadostučinenie môže priznať iba v prípadoch úspešného uplatnenia porušenia práv, alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými zákonmi. Z hľadiska § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľov, preto musí byť preukázané, že došlo k úspešnému uplatneniu práva na strane spotrebiteľa.

1) Úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi

Je nesporné, že Okresný súd Banská Bystrica Upovedomením konanie vedené pod sp.zn.

30Up/1380/2022 zastavil. Nevyhnutným je však podotknúť, že v tomto konaní nešlo o aktívnu iniciatívu žalobcu, ktorý by si v konaní uplatňoval porušenie práv alebo povinností. Práve naopak, bol to žalovaný v postavení žalobcu, ktorý si uplatňoval dlžnú sumu z dôvodu, že si žalobca v pôvodnom konaní v postavení žalovaného neplnil svoje povinnosti z úverovej zmluvy

tykajúce sa uhrádzania splátok riadne a včas.

Uvedené Upovedomenie o zastavení konania (ktoré ani nie je rozhodnutím vo veci samej) v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi na súde. Žalovaný má za to, že nie každé rozhodnutie súdu, v ktorom vystupoval ako účastník spotrebiteľ, je nevyhnutné okamžite považovať za úspešné uplatnenie porušenia práv alebo povinností ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi.

2) Represívny a sankčný charakter

Ako vyplýva zo samotného inštitútu finančného zadostučinenia, ide o zadostučinenie, ktorého účelom je reparať potenciálnu ujmu, ktorá bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu spotrebiteľa spôsobená. Predpokladom uplatnenia tohto inštitútu je to, aby hrozba ujmy vznikla, inak nie je čo reparať.

Žalobca, ako už bolo vyššie uvedené, na súde neuplatňoval porušenie práv alebo povinností zo strany žalovaného, ale v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 30Up/1380/2022 vystupoval výlučne v postavení žalovaného, ktorý sám svojím konaním porušil povinnosti, ktoré mal z úverovej zmluvy vo vzťahu k terajšiemu žalovanému ako veriteľovi.

V danom prípade má žalovaný za to, že tieto skutočnosti neboli preukázané, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a súdu hodnoverným a presvedčivým spôsobom nepreukázal:

1) úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi na súde

2) ani, že mu v súvislosti s porušením práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi vznikla určitá ujma a ani, že táto ujma mu vznikla vo výške 633,85 eur, ktoré požaduje v zmysle finančného zadostučinenia.

3) Hľadisko primeranosti

Výška primeraného finančného zadostučinenia, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje je vrcholne neprimeraná. Hľadisko primeranosti je jednou z podmienok, ktoré je súd v konaní povinný skúmať.

3. Súd z listín tvoriacich súdny spis zistil nasledujúce:

3.1. Žalovaný na OS Banská Bystrica (sp. zn. 30Up/1380/2022) podal žalobu voči žalobcovi, ktorou sa domáhal zaplata sumy 620,18 € s prísl. tvrdiac, že ide o pohľadávku z nesplateného úveru.

Voči vydanému platobnému rozkazu podal žalovaný (teraz žalobca) odpor, v ktorom uviedol, že úver je bezúročný a bez poplatkov z viacerých dôvodov a poskytnutá suma už bola splatená. Žalobca (terajší žalovaný) návrh na pokračovanie v konaní nepodal, preto došlo k jeho zastaveniu.

4. Vyššie zistený skutkový stav súd právne posudzoval nasledujúco:

Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 09.06.2013 - Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013 – Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

4.1. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z., či už v pôvodnom alebo terajšom znení, možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie Zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené Zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé čo i len privodiť ujmu spotrebiteľovi.

4.2. V prejednávanej príhode zo strany žalobcu došlo k iniciovaniu súdneho konania z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia a splnenia povinnosti prevodu motorového vozidla, v ktorom bol úspešný. Úspešne teda uplatnil porušenie jeho práva garantovaného ako zákonom o ochrane spotrebiteľa, tak aj Občianskym zákonníkom.

4.3. Pri výklade § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. treba akcentovať, že súčasné znenie § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. a zakladá nárok na finančné zadosťučinenie už pri úspešnom uplatnení porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi bez toho, žeby sa vyžadovala, čo len potenciálna ujma. Ani analogicky nemožno aplikovať § 13 ods.2 Občianskeho zákonníka (Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.), keďže zákon č. 250/2007 Z.z. žiadnu postupnosť satisfakčných prostriedkov neustanovuje a rovnako neustanovuje, že k právu na finančné zadosťučinenie za porušenie spotrebiteľského práva je potrebná určitá intenzita. Týmto je daná aj odpoveď na obvyklú argumentáciu žalovaných dodávateľov, ktorej podstata spočíva v tvrdení, že právo na primerané finančné zadosťučinenie dané až „vtedy, keď porušenie práva nie je možné napraviť inak“. Podľa názoru súdu dotknuté zákonné ustanovenie žiadnu takúto podmienku nestanovuje a naopak dovŕšuje sa ním ochrana spotrebiteľa v dodávateľom spôsobenom závadnom spotrebiteľskom vzťahu. Primerané zadosťučinenie podľa § 3 ods.5 zákona č. 250/2007 Z.z. nemá napriek svojmu názvu nič spoločné s obdobným inštitútom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, preto nie je potrebné skúmať, či a ako bolo zasiahnuté do osobnostnej sféry spotrebiteľa.

4.4. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba pri určovaní jeho výšky vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú a primerane aj funkciu preventívno - sankčnú (pričom však táto funkcia sama o sebe nespôsobuje zvýšenie sumy priznávaného primeraného finančného zadosťučinenia) tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať predovšetkým ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

Podľa NS SR sp. zn. 6 Cdo/127/2017 - Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo spravidla nereálne. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným

kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Bude preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu, stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

5. Otázka nároku na primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľa pri zastavení konania bola riešená - KS v Prešove sp. zn. 22Co/98/2019: 11. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

XX. E. F. G. H. X.XXX,XX D. vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 22Up/159/2018 bolo v dôsledku procesnej obrany žalobcu zastavené. Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom upomínacom konaní bol vydaný na základe návrhu žalovaného platobný rozkaz č. k. 22Up/159/2018- 0 zo dňa 13.03.2018, ktorým bol žalobca (v danom konaní žalovaný) zaviazaný zaplatiť žalovanému (v danom konaní žalobcovi) istinu vo výške 1.141,68 eura s úrokom z omeškania 8,00 % zo sumy XXX,XX D. G. XX.XX.XXXX I. zaplataenia. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalobca odpor, ktorý odôvodnil tým, že úverová zmluva č. 5203076534 zo dňa 26.03.2002 neobsahuje údaj o sume, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a adresu predávajúceho podľa § 4 ods. 2 a) a e) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ďalej argumentoval tým, že predmetná úverová zmluva neobsahuje ani údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z., preto je úver poskytnutý na základe tejto zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Nakoľko na predmetný J. E. K. X.XXX,XX D. L. H. J. M. A. N. O. A. A. X.XXX,XX D., neuznal peňažný nárok žalovaného v celom rozsahu a žiadal zrušiť platobný rozkaz. V dôsledku podaného odporu žalobcu, bol žalovaný vyzvaný na vyjadrenie sa k podanému odporu v lehote 15 dní s tým, že môže v tej istej lehote navrhnúť pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa CSP. V upovedomení zo dňa 16.05.2018 Okresný súd Banská Bystrica oznámil žalobcovi a žalovanému, že žalovaný sa v lehote 15 dní od doručenia výzvy nevyjadril, v dôsledku čoho sa márnym uplynutím lehoty upomínacie konanie zastavilo.

13. Nie je tak pochýb, že žalovaný takto uznal tvrdenia žalobcu o bezdôvodnosti podanej žaloby, vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru a úhrady žalobcu nad poskytnutú istinu úveru. Išlo o úspešnú obranu žalobcu voči nároku žalovaného. Nie je dôležité, či spotrebiteľ v konaní vystupuje ako žalobca alebo žalovaný, je dôležité, či úspešne uplatní porušenie svojich spotrebiteľských práv, teda pokiaľ sa spotrebiteľ ako žalovaný v konaní úspešne bráni tým, že dodávateľ porušil jeho spotrebiteľské práva a z toho dôvodu bude žaloba zamietnutá, tak potom možno konštatovať, že spotrebiteľ úspešne uplatnil svoje spotrebiteľské práva.

- NS SR sp. zn. 1Cdo/173/2022: Dovolací súd teda na prvú právnu otázku dovolateľa odpovedá nasledovne: za úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa je potrebné považovať nielen situáciu, v ktorej bolo vydané rozhodnutie vo veci samej v prospech spotrebiteľa, ale aj situáciu, v ktorej došlo k zastaveniu konania (na podklade späťvzatia žaloby) v dôsledku správania dodávateľa, ktorý napravil porušenie práv spotrebiteľa, nápravy ktorého sa spotrebiteľ v konaní vo veci samej domáhal, a teda spotrebiteľ bol v danom konaní fakticky (z materiálneho hľadiska) úspešný.

Na druhú právnu otázku položenú dovolateľom tak treba odpovedať kladne, t. j. je prípustné, aby súd pri posúdení základu nároku na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa posudzoval dôvodnosť žaloby spotrebiteľa v inom konaní, od ktorého spotrebiteľ odvodzuje právo na toto primerané finančné zadosťučinenie, ak toto iné konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby z dôvodu správania dodávateľa napriek tomu, že v rozhodnutí o zastavení konania (v časti rozhodnutia o povinnosti dodávateľa nahradiť spotrebiteľovi trovy konania) sa konštatuje, že žaloba spotrebiteľa bola podaná dôvodne a spotrebiteľ vzal žalobu späť pre správanie dodávateľa (t. j. pre procesné zavinenie dodávateľa).

5.1. Súd teda dospel k záveru, že základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie je daný zastavením upomínacieho konania na základe odporu žalovaného (teraz žalobcu). Vychádzajúc z odporu žalovaného, ktorý nebol žalobcom (teraz žalovaným) urobeným sporným má súd za to, že v úverom vzťahu založenom zmluvou zo dňa 10.11.2016 došlo k porušeniu

- zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v časti týkajúcej sa obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods.2),

- zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v časti týkajúcej sa skúmania bonity spotrebiteľa (§ 7),

- Občianskeho zákonníka v časti týkajúcej sa neprijateľných zmluvných podmienok (§ 53),

- zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v § 3 ods.3 (Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách) a v § 4 ods.2 písm.a) (Predávajúci nesmie ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu – pozn. súdu: dodávateľ požadoval zaplatenie sumy, ktorá mu z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nepatrila).

5.2. Pri neexistencii kritérií pre určovanie výšky finančného zadosťučinenia, tak súd má za to, že finančné zadosťučinenie musí byť priznané ako primerané. Pri určovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia tak súd prihliadal na výšku žalovaným chceného bezdôvodného obohatenia vo výške cca XXX € L. H. O. tak považuje primerané finančné zadosťučinenie vo výške 300 €.

6. Podľa § 251 C.s.p. - Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 C.s.p. - Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 C.s.p. - O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6.1. Žalobca v konaní plne úspešný (výška plnenia závisela od úvahy súdu, preto plný úspech je daný úspechom v základe nároku) má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie. Podľa § 359 C.s.p. - Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Prešov v dvoch (2) vyhotoveniach.

Podľa § 363 C.s.p. - V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. - Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 C.s.p. - (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C.s.p. - Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.